

10 a 12 neb úplaty za užívání zařízení bytu a jiná smluvená plnění podle § 13 nebo podnájemného podle § 16, nebo jsou-li přiměřené úplata za užívání zařízení bytu a jiná smluvená plnění podle § 13 nebo podnájemné podle § 16 čili nic, přeruší soud řízení, nebo-li již o věci rozhodnuto, a vyžádá si toto rozhodnutí.

Veřejná oznámení o bytech.

§ 26.

Oznamuje-li kdo veřejně byt, který chce pronajati, musí jej v oznámení přesně označiti. Oznámení nesmí obsahovati vyzvání, aby byly podávány nabídky s označením ceny.

§ 27.

Kdo hledá byt veřejným oznámením, nesmí v něm slibovati odměnu tomu, kdo jej nabídne neb opatří.

Trestní ustanovení.

§ 28.

Kdo učiní údaje, k nimž jest podle tohoto zákona povinen, nesprávně nebo neúplně nebo vůbec jich neučiní nebo jinak tento zákon obchází, kdo se dopustí jednání, která jsou podle tohoto zákona zapovězena, nebo kdo činí veřejná oznámení odporující ustanovením §§ 26 a 27, buď potrestán politickým úřadem (administrativní policejní vrchností) I. stoly a tam, kde jest státní policejní úřad, tímto úřadem peněžitou pokutou do 20.000 Kč ve prospěch místního chudinského fondu nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců. Tyto tresty mohou býti také zároveň uloženy.

Všeobecná ustanovení.

§ 29.

Protokoly a podání v řízení soudním podle tohoto zákona podléhají poplatkům stanoveným pro řízení nesporné; z usnesení jest zaplatiti poplatek rovnající se polovičnímu rozsudečnému (saz. pol. 6, A), a) a E), a) vyhlášky min. fin. ze dne 22. března 1922, čís. 123 Sb. z. a n., a §§ 14 a 15 zák. čl. XLIII z r. 1914).

§ 30.

Ustanovení o bytech v tomto zákonu vztahují se, pokud není jinak ustanoveno, také na jednotlivé části bytů a jakékoliv jiné místnosti, které jsou předmětem nájemní nebo podnájemní smlouvy.

§ 31.

(1) Zákon tento se nevztahuje:

1. na domy, pro něž bylo uděleno nebo se udělí úřední povolení stavební po 27. lednu 1917, na Slovensku a Podkarpatské Rusi po 12. listopadu 1916,

2. na výkon živnostenského oprávnění ku přechovávání cizinců,

3. na domy a objekty, které jsou ve vlastnictví nebo správě železnic nebo železničních fondů,

4. na smlouvy nájemní a pachtovní uvedené v § 1 zákona ze dne 17. února 1922, čís. 88 Sb. z. a n.

(2) Osobám, kterým byly pronajaty náhradní byty podle ustanovení § 1, odst. 2., č. 9., 12. a 13., nebo podle § 9 zákona ze dne 30. října 1919, č. 592 Sb. z. a n., může býti dána výpověď jen podle ustanovení §§ 1 až 3, i když jde o byty v domech uvedených v odst. 1., čís. 1.

§ 32.

Vláda se zmocňuje, aby peníze 30.000.000 Kč, přikázaného ministerstvu sociální péče podle § 32 zákona ze dne 27. dubna 1922, čís. 130 Sb. z. a n., užila také na podporu staveb obytných domů prováděných v roce 1923.

§ 33.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1923 a pozbude jí dnem 30. dubna 1924.

§ 34.

Provésti tento zákon náleží ministru sociální péče v dohodě s ministry spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Habrman v. r.

86.

Zákon ze dne 26. dubna 1923

o odkladu exekučního vyklizení místností.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Exekuční soud může na návrh povinného (nájemníka, podnájemníka, domovníka, za-

městnance s bezplatným bytem a pod.) nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí odložiti exekuci vyklizením najatých neb užívaných místností, nemá-li povinný beze své viny jiné, potřebě odpovídající náhrady, anebo byl-li povolen odklad vyklizení místností, do nichž má se povinný nastěhovati.

(2) Návrh na odložení exekuce učiniti lze ještě před uplynutím lhůty stěhovací. Okolnosti, jimiž se návrh odůvodňuje, budtež na vyzvání exekučního soudu osvědčeny.

(3) Nejde-li o místnosti, jichž státní správa používá k ubytování svých zaměstnanců, čítajíc k nim i vojenské gázišty a příslušníky četnictva, může býti vyklizení na návrh povinného odloženo ještě jednou, a to opět nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí, trvají-li důvody odložení exekuce i po uplynutí lhůty, na kterou byl odklad povolen; po třetí a naposled může býti vyklizení v těchto případech odloženo — opět nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí — jedině tehdy, potvrdí-li politický úřad (administrativní vrchnost) první stolice, že v obci není potřebné náhrady.

§ 2.

(1) Nezaplátí-li povinný do osmi dnů od právní moci usnesení exekučního soudu pronajimateli případný nedoplatek nájemného a částku rovnající se poměrnému dílu nájemného i s vedlejšími poplatky, připadající na dobu do konce nájemního období, nejvýše však na dobu, na kterou byla exekuce odložena, pozbývá odklad exekuce platnosti. Neplatil-li povinný dosud nájemného, určí náhradu, kterou za další používání jest zaplatiti, soud vyslechne strany.

(2) V usnesení odklad exekuce povolujícím budiž uvedena částka, kterou má povinný podle ustanovení odst. 1. zaplatiti, a povinný budiž poučen, že na návrh pronajimatele (majitele místnosti) bude exekuce vykonána, když případný nedoplatek nájemného a náhrada za další používání místnosti nebudou včas zaplaceny.

§ 3.

Ustanovení § 1 neplatí:

1. opatřil-li pronajimatel (majitel místnosti) povinnému dostatečnou místnost náhradní;

2. byla-li nájemníkovi dána výpověď z důvodů uvedených v § 1, odst. 2., č. 2. až 8., zákona ze dne 26. dubna 1923, č. 85 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, nebo byla-li dána výpo-

věď nebo zrušena nájemní smlouva z důvodů, uvedených v § 3 téhož zákona;

3. byl-li domovnický poměr nebo služební poměr zaměstnance požívajícího bezplatného bytu zrušen z toho důvodu, že domovník nebo zaměstnanec

a) dopustil se krádeže, zpronevěry nebo jiného činu, který ho činí nehodným zaměstnavatelovy důvěry;

b) způsobil svou vinou zaměstnavateli značnou škodu;

c) chová se k zaměstnavateli urážlivě nebo hrubě;

d) zdráhá se bezdůvodně konati své povinnosti;

e) vede život nemravný nebo pohoršlivý;

4. potřebuje-li majetník podniku továrního, živnostenského nebo zemědělského pro své zaměstnance bytů, které jsou přístupny toliko prostorami, náležejícími k jeho podniku;

5. poškodil-li nebo ohrožoval-li povinný nebo členové jeho domácnosti vážně život, zdraví nebo majetek pronajimatele (majitele místnosti) nebo obyvatelů domu;

6. jde-li o místnosti v budovách vojskem obsazených;

7. jde-li o místnosti v domech a objektech, na něž se nevztahuje zákon o ochraně nájemníků.

§ 4.

Osobám, které obývají v podnicích zemědělských byty určené pravidelně pro ubytování zaměstnanců zemědělského podniku, lze — pokud osoby ty nejsou podle § 3, č. 3., vůbec vyloučeny z ochrany tohoto zákona — povolit odklad pouze jednou nejvýše na stejnou dobu, jako jest smlouvaná neb obvyklá výpovědní lhůta z nájemního poměru, nikdy však na dobu delší jednoho čtvrtletí.

§ 5.

(1) Nemá-li ten, kdo byl z dosavadních místností vystěhován, kam by složil své věci, jest povinna obec, ve které k vystěhování dojde, neprodleně řádně uložit vyklizené věci potud, než jimi oprávněný naloží jinak.

(2) Aby mohla obec včas učiniti přiměřená opatření, budiž jí o zamýšleném vyklizení dána zpráva, jakmile bylo povoleno, nejpozději dva dny před výkonem.

§ 6.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1923; zároveň pozbudou účinnosti vládní nařízení ze dne 25. června 1920, č. 409 Sb. z. a n., a ze dne 23. června 1921, č. 223 Sb. z. a n.

(2) Tento zákon pozbude platnosti dnem 30. dubna 1924.

§ 7.

Provést tento zákon náleží ministru spravedlnosti v dohodě s ministry sociální péče a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Dolanský v. r.

87.

Zákon ze dne 26. dubna 1923,

kterým se mění některá ustanovení zákona ze dne 11. července 1922, čís. 225 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních bytové péče.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení §§ 2, 9, 13, 17 a 22 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 225 Sb. z. a n., se mění a budou znít takto:

§ 2.

Vlastník domu jest povinen nepronajaté a neobydlené místnosti, které se hodí k obývání, k vyzvání okresní správy politické (magistrátu) pronajmouti za byt do 14 dnů po pravoplatnosti výměru.

Nepronajme-li místností do této lhůty, určí nájemníka do 8 dnů okresní správa politická (magistrát).

Z nálezů o určení nájemníka nelze se odvolati. Nález jest vykonatelný soudní exekucí (§ 1, čís. 12., exekučního řádu ze dne 27. května 1896, čís. 36 ř. z., § 1, lit. h), zák. čl. LX z roku 1881 a § 31, čís. 7., zák. čl. LIV z roku 1912).

Tato ustanovení nevztahují se na místnosti, kterých vlastník domu potřebuje nutně pro sebe nebo pro své zaměstnance, a na byty, určené jen k občasnému užívání, jako byty

pronajímané pravidelně lázeňským hostům v místech lázeňských, byty sezonních dělníků a t. zv. letní byty.

§ 9.

Obec může po usnesení obecního zastupitelstva, schváleném zemským úřadem politickým, vyhláškou uveřejněnou způsobem v místě obvyklým naříditi nejdéle na dobu platnosti tohoto zákona, že vlastníci domů v obci nebo jejich zástupci smějí volně pronajímati byty jenom

1. těm, kdo v obci nebo v některé z obcí okolních vykonávají své povolání jako veřejní funkcionáři, veřejní úředníci nebo zřízeníci anebo jako zaměstnanci železniční,

2. těm, kdo mají v obci právo domovské,

3. majetníkům, dělníkům nebo jiným zřízencům podniku důlního, továrního, živnostenského, zemědělského neb obchodního v obci,

4. těm, kdo se stěhují z bytu do bytu v obvodu obce,

5. státním občanům československým, kteří se přistěhovali z ciziny,

jiným osobám pak jen s povolením obce.

Nařízení obce podle odst. 1. nevztahuje se na byty, určené jen k občasnému užívání (§ 2), pokud jsou pronajímány k účelu, pro který jsou určeny.

§ 13.

Uprázdnil-li se byt, obývaný dne 19. srpna 1922 státním zaměstnancem tím, že zaměstnanec byl služebně přeložen do jiné obce, musí býti pronajat státnímu zaměstnanci, kterého úřad označí, bylo-li vlastníku domu nebo jeho zástupci dříve, než obdržel výpověď z bytu, dodáno rozhodnutí úřadu, kterým byt se zajišťuje pro státního zaměstnance. Zajištění působí ode dne, kterým se zruší dosavadní nájemní smlouva, a není-li tu nájemní smlouvy, ode dne, kdy se byt uprázdnil.

Rozhodnutí o zajištění bytu vydá okresní správa politická, pro města s vlastním statutem zemská správa politická, pro města se zřízeným magistrátem župan.

Neoznačí-li úřad, který byt zajistil, vlastníku domu nebo jeho zástupci státního zaměstnance, kterému byt smí býti pronajat, ještě před počátkem výpovědní lhůty nejbližší následující po zajištění, nebo neoznámí-li mu označený zaměstnanec do 5 dnů po počátku této lhůty, že byt přijímá, zajištění zanikne.